

УДК 331.101.1:72.012 (075.8)

DOI <https://doi.org/10.32782/uad.2022.3.7>**Летяга Альона,**

аспірантка

Київського національного університету культури і мистецтв

ORCID ID: 0000-0003-0886-6477

Lavart69@gmail.com

НОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ ВИРОБІВ ОФОРМЛЕННЯ ТА ОЗДОБЛЕННЯ ІНТЕР'ЄРУ

Метою статті є аналіз нормативної бази з дизайн проектування виробів, що формують оздоблення інтер'єру. Визначено перелік виробів, їх загальні характеристики, виділені параметри, що можуть регламентуватися. Розглянуто особливості окремих елементів інтер'єру, наголошено про недоречність формального підходу в нормуванні дизайну.

Дослідження базується на зіставленні норм, які визначені державними документами, опрацьовано їхній склад і зміст, особливості регламенту, межі застосування. Значна частина цих документів має статус міждержавних норм. Наголошено на необхідності подальшого узгодження всіх регламентів з загальноєвропейськими стандартами в сфері дизайну й ергономіки.

В результаті встановлено, що основними нормативними документами в означеній сфері діяльності є Державні стандарти України (ДСТУ), що в більшості своїй дублюють ГОСТи радянських часів. Вони стосуються визначення основних термінів, типології виробів, їх типорозмірів, характеристик матеріалів, конструктивних особливостей. Усі норми потребують перегляду, оскільки постійно з'являються нові матеріали, технології, розробляються інноваційні конструктивні рішення, може бути розширена типологія виробів, термінологічна база.

Щодо загальноєвропейських стандартів, зокрема ISO, в них акцентується безпека виробництва й експлуатації, екологічна складова в проектуванні об'єктів предметного дизайну для оздоблення інтер'єрів. Ці регламенти враховують тенденції сталого розвитку та повинні стати основою для подальших розробок у сфері державних норм.

Тим не менше, ключовим питанням залишається узгодження меж творчості та стандартизації у дизайнерських виробках, це потребує детального розгляду та формування сучасної нормативної бази для кожної групи виробів, які використовують при оздобленні інтер'єру.

Ключові слова: нормативні документи, стандартизація, дизайн інтер'єру, предметне наповнення інтер'єру, дизайн виробів.

Letiaha Alona. NORMATIVE DOCUMENTS REGULATING THE DESIGN OF PRODUCTS THAT FORM INTERIOR DECORATIONS

The purpose of the article is to analyze the regulatory framework for the design of interior decoration products. The list of products, their general characteristics, the parameters that can be regulated are selected. The peculiarities of individual elements of the interior are considered, the inappropriateness of the formal approach in standardizing design is emphasized.

The study is based on a comparison of norms defined by state documents, their composition and content, features of the regulation, limits of application have been elaborated. A significant part of these documents has the status of interstate norms. The need for further harmonization of all regulations with European standards in the field of design and ergonomics was emphasized.

As a result, it was established that the main regulatory documents in the specified field of activity are the State Standards of Ukraine (DSTU), which mostly duplicate Soviet-era GOSTs. They relate to the definition of basic terms, typology of products, their standard sizes, characteristics of materials, design features. They need revision, as new materials and technologies are constantly appearing, innovative constructive solutions are being developed, in addition, the typology of products and the terminological base may be expanded.

Regarding European standards, in particular ISO, they emphasize the safety of production and operation, the ecological component in the design of subject design objects for interior decoration. These regulations take into account the trends of sustainable development and should become the basis for further developments in the field of state regulations.

Nevertheless, the key issue remains the coordination of the boundaries of creativity and standardization in design products, this requires detailed consideration and the formation of a modern regulatory framework for each group of products used in interior decoration.

Key words: regulatory documents, standardization, interior design, subject interior filling, product design.

Вступ. Останнім часом питанням регламентації в різних сферах людського життя приділяється все більше уваги. Це зумовлено прагненням створити максимально безпечні умови для життєдіяльності людини в сучасному світі.

Дизайн інтер'єрів облаштовує навколишнє середовище в повсякденному житті. Людина проводить багато часу в приміщеннях різного призначення, які пов'язані з побутом, роботою, навчанням, дозволяям. Усюди нас оточують різнопланові за функцією та стилістикою інтер'єрні рішення. Вони базуються на використанні певних елементів, які повинні відповідати встановленим вимогам. Розглянемо детальніше та структуруємо набір елементів інтер'єру, що дасть змогу визначитись з існуючою та необхідною нормативною базою, з їхнім подальшим створенням і використанням.

Матеріали та метод. Питання норм і стандартів у сфері дизайну постійно викликає суперечки навіть у колі фахівців. Дизайн – це творчість, яка в принципі не має обмежуватись. Але з цими виробами контактують люди, тому застосування певної низки регламентів повинно бути для них обов'язковим. Потрібно визначитись з тими характеристиками, параметри яких нормовані державою.

На даний момент існує ДСТУ (Державний стандарт України), часто успадкований із радянських ГОСТів (рос. Государственный общесоюзный стандарт) 1992 р. ГОСТ міждержавного стандарту в країнах СНД. Також він приймається Міждержавною радою зі стандартизації, метрології і сертифікації (МГС) [1].

Крім того, в Україні використовують стандарти ISO [2], які представляють собою варіант технічних вимог до продукції (послуг), націлений на полегшення обміну товарами та послугами між економічними агентами світового ринку.

До норм, у проектуванні дизайну інтер'єрів, відносяться ДБН (Державні будівельні норми), СанПіН (Санітарні Норми і

Правила). В них викладені загальні норми і правила для розробки проектного рішення, але немає безпосередніх вказівок стосовно виробів, що складають внутрішнє наповнення приміщень.

Також значна кількість параметрів викладено в спеціальній учбовій літературі, особливо в тій, що стосується проектування та виготовлення меблів [3, с. 23; 4; 5]. Але вони в частині обов'язкових норм дублюють відповідні ДСТУ [6; 7], інші дані можна віднести до рекомендацій.

Не втрачає свого значення довідник Е. Нойферта [8]. В ньому викладені основні рамкові умови проектування меблів та обладнання: відсутність бар'єрів, економічна ефективність, стійкість, правила та норми, встановлені різними організаціями. Довідник базується на практичному проектному досвіді. Також була започаткована серія «Детальний Додаток» – практичні рекомендації по розробці окремих елементів: «Ванні кімнати та санітарія», «Колір», «Дизайн та освітлення», «Підлоги» та ін.

Результати. В даній статті ми розглядаємо лише ті вироби, що формують оздоблення внутрішніх просторів різного призначення. Розглянемо такі категорії елементів інтер'єру, як меблі, санітарні вироби, двері, вироби зі скла та текстилю, перегородки декоративні.

1. Меблі та їх класифікація розглянута в багатьох роботах. В кожному випадку вибір меблів обумовлюється функціональним призначенням приміщення, що оздоблюється, загальною концепцією проекту, вимогами безпеки та зручності.

Для цієї групи виробів нормуються наступні характеристики.

1.1. Геометричні параметри, що мають функціональне навантаження – вони повинні відповідати антропометричним параметрам людини.

1.2. Безпека в експлуатації – стосується двох основних характеристик:

- конструктивне рішення;
- матеріали, що використовуються для виготовлення виробу.

1.3. Колористичне рішення – вибірково для певних приміщень та виробів.

Для меблів існує два основних стандарти: ДСТУ ГОСТ 16371:2016 (ГОСТ 16371-2014, IDT) «Меблі. Загальні технічні умови» [6] та ДСТУ 2081-92 «Деталі меблів. Терміни та визначення» [7].

Перший було розроблено з метою забезпечення дотримання вимог технічного регламенту Митного союзу ТР ТС 025/2012 «Про безпеку меблевої продукції». Він поширюється на побутові меблі та меблі для громадських приміщень, що випускаються підприємствами (організаціями) будь-яких форм власності, а також індивідуальними виробниками. Другий вміщує в собі термінологічну базу.

База стандартних розмірів розроблена для кухонних меблів. Але вона дещо варіюється в залежності від виробника, наприклад різниця в модулях існує у італійських та німецьких виробників. Але це не є критичним, всі модульні системи дозволяють вбудовуватись у параметри приміщення та підбирати інше кухонне обладнання. В Україні виробники притримуються італійської модульної сітки. Ці стандарти можна вважати регіональними, вони цілком враховують загальну ергономіку та виникли з розповсюдженням корпусних меблів.

2. Санітарні вироби також є предметами дизайну. Їх базові розміри нормуються у відповідності до антропометрії людини. Також в ДСТУ прописані вимоги до матеріалів та технологій виготовлення. Основні стандарти в цій сфері: ДСТУ Б В.2.5-59:2011 «Вироби санітарні керамічні. Загальні технічні умови» та ДСТУ Б В.2.5-12-98 (ГОСТ 30493-96) «Обладнання будинків і споруд. Вироби санітарні керамічні. Типи та основні розміри».

Перший стандарт поширюється на різні типи санітарних виробів: умивальники, унітази, змивні бачки, біде, пісуари, раковини та інші, що встановлюються в санітарних вузлах, побутових та інших приміщеннях будівель і споруд (житлових, громадських,

виробничих). Вказані матеріали: кераміка (фарфор, напівфарфор, фаянс). Встановлено обов'язкові вимоги щодо якості продукції – забезпечення її нешкідливості та безпечності для життя, здоров'я і майна населення та охорони довкілля [9].

Другий стандарт поширюється на санітарні керамічні (фарфорові, напівфарфорові та фаянсові) вироби: умивальники, п'єдестали для умивальників, унітази, змивні бачки, біде, пісуари. Встановлено їх типи та основні розміри. Частина вимог є обов'язковими, інші рекомендованими. Обов'язковими є відповідність типів до затверджених робочих креслень, представлених в стандарті. Слід підкреслити, що форма будь якого типу виробів в стандарті не регламентується [10].

3. Двері також виступають елементом дизайну. Для них існують стандарти в першу чергу за типорозмірами. Це обумовлено необхідністю дотримуватись відповідності розмірам дверних отворів, прописаним в ДБН. Крім того важливими параметрами виступають надійність, вогнетривкість, екологічність і т. ін. Міжкімнатні та вхідні двері повинні відповідати стандартам, які є єдиними для всіх виробників. Виробництво дверей в Україні регулюється такими державними та міждержавними документами:

- ДСТУ Б В.1.1-6-2001. Пожежі. Двері і ворота. Методи випробувань на вогнестійкість;
- ДСТУ Б В.2.6-16-00. (ГОСТ 30109-94). Двері дерев'яні. Методи випробувань на опір злому;
- ДСТУ Б В.2.6-11-97. Двері металеві протиударні вхідні в квартиру. Загальні технічні умови;
- ДСТУ Б В.2.6-12-97. Двері підвищеної міцності. Методи механічних випробувань;
- ГОСТ 475-78 (СТ СЭВ 5514-86). Двери деревянные. Общие технические условия;
- ГОСТ 6629-88. Двери деревянные внутренние для жилых и общественных зданий. Типы и конструкция;
- ГОСТ 23747-88. Двери из алюминиевых сплавов. Общие технические условия;
- ГОСТ 24584-81. Двери из алюминиевых сплавов для общественных зданий. Типы, конструкция и размеры;

– ГОСТ 24698-81. Двери деревянные наружные для жилых и общественных зданий. Типы, конструкция и размеры.

Зовнішній вигляд виробів не регламентується. Він повинен відповідати загальній концепції проєкту та суто естетичним вимогам.

4. Значну групу виробів для оздоблення складають світильники. Вони можуть бути суто функціональними, виконувати декоративну функцію або бути універсальними (виконувати декілька функцій, працювати в різних режимах).

Сьогодні більшість провідних світових компаній з виробництва світильників практикують створення освітлювальних приладів за індивідуальними проєктами під конкретне проєктне рішення, що дозволяє отримати максимально пристосований варіант освітлення для конкретного замовника з урахуванням усіх вимог до дизайну та технічних характеристик повного набору світильників. Освітлення впливає безпосередньо на психофізичний стан людини, тому цим аспектом не варто нехтувати. Неякісне освітлення може негативно впливати на зір, викликати втому, дискомфорт. Все це – питання візуальної екології та ергономіки. Частково вони враховані в роботах рекомендаційного характеру, але вони носять технічний характер, та лише частково впливають на зовнішній вигляд, тобто дизайн, світильників.

Особливими вимогами відрізняються світильники для приміщень із підвищеною вологістю: приватні ванні кімнати, громадські басейни і т. ін. Світильники в таких приміщеннях повинні безпечно працювати у середовищі з підвищеною вологістю – мати високий рівень вологозахисту. Це може суттєво вплинути на їх зовнішній вигляд та повинно бути врахованим при розробці дизайн-рішення. Технічні умови прописані в ДСТУ.

Наразі відбуваються швидкі технологічні зміни, що сприяють постійним інноваціям як у технології, так і у дизайні світильників. Все це потребує закріплення в нормативних документах.

5. Різноманітні вироби зі скла (окрім світильників), дзеркала мають значне застосування в інтер'єрі. Одним з основних стандар-

тів виступає ДСТУ 3053-95 «Виробництво скла. Вироби побутового призначення. Терміни та визначення».

Зі скла можуть виготовлятися різні конструкції: перегородки, двері, сходи, меблеві конструкції. ДСТУ стосуються якості та технічних характеристик використаних матеріалів:

– ДСТУ 7481-78 Скло армоване листове;

– ДСТУ Р 51136-98 Скло захисне багатопшарове;

– ДСТУ 9272 Блоки скляні пустотілі. Технічні умови;

– ДСТУ 25535-82 Вироби зі скла та ін.

Дзеркала можуть мати різне призначення, відповідно різне оформлення. Але регламентуються відповідним ДСТУ лише технічні параметри [11].

6. Текстильні вироби широко застосовуються в дизайні як житлових, так і громадських приміщень. До них відносяться вироби для оформлення вікон, постільна білизна, різноманітні ковдри та покривала, килими. Для цієї групи також діють ДСТУ, що регламентують загальні технічні умови виробництва [12].

Окремо можна розглядати декоративні текстильні вироби – панно, гобелени та ін. Вони є авторськими роботами, створюються в одному екземплярі під відповідний проєкт. Для таких виробів можуть бути використані стандарти, що стосуються матеріалів для їх виготовлення.

7. Декоративні перегородки безпосередньо приймають участь у формуванні внутрішнього простору його зонуванні, відокремленні певних частин приміщення. Стосовно типів та розмірів регламенту для них не існує, тут приймається цілком дизайнерське рішення. Нормативні документи стосуються технічних характеристик матеріалів, з яких вони виготовляються.

Окремо можна розглядати оздоблювальні матеріали, що використовують для стін, стелі, підлоги. Їх характеристики нормуються держстандартами, що відповідають європейським. Це стосується також питань термінології, класифікації та маркування.

Найпоширенішими матеріалами для оздоблення стін та стель являються шпалери і фарби.

8. Шпалери, що застосовуються в дизайні інтер'єрів, представлені багатьма видами: паперові, вінілові, текстильні, флізелінові, натуральні, рідкі та ін. Для їх регламентації існують наступні ДСТУ.

ДСТУ ГОСТ 30834:2007 «Шпалери. Визначення і графічні символи» (ГОСТ 30834-2002 (ЕН 235-89), IDT; EN 235:1989, NEQ) поширюється на шпалери, що відносяться до рулонних стінових покриттів. Стандарт встановлює визначення для характеристик (властивостей) шпалер, а також графічні символи для їх позначення, які використовуються для маркування шпалер. Стандарт був розроблений у відповідності до європейського стандарту EN 235-89 «Стінові покриття в рулонах. Терміни та символи». Встановлені у стандарті визначення систематизовані, додатково наведено визначення характеристик шпалер, що застосовується у практиці шпалерного виробництва.

Суто технічні умови викладені в ДСТУ ГОСТ 6810:2004 (ЕН 233-89) [13].

До шпалер обов'язково застосовуються екологічні стандарти. ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи» є ідентичним щодо ISO 14024:2018 (версія en) «Environmental labels and declarations – Type I environmental labelling – Principles and procedures» [14]. В стандарті СОУ ОЕМ 08.002.16.057:2009 «Шпалери. Екологічні критерії оцінювання життєвого циклу» наведені критерії визначення рівня потенційних впливів виробів на стан навколишнього середовища та здоров'я людини в процесі виробництва та експлуатації. Цей стандарт стосується наступних видів шпалер: паперових, вінілових, текстильних на паперовій основі, а також на основі з нетканих композиційних матеріалів, призначених для використання в житлових і громадських будівлях. Вимоги стандарту адаптовані до вимог актів права ЄС.

ДСТУ EN 15102:2019 «Шпалери декоративні. Шпалери в рулонах» (EN 15102:2019, IDT) поширюється на настінні покриття у формі рулонів, які призначені для наклеювання на внутрішні стіни, перегородки або

стелю за допомогою клею, їх головне призначення – декоративне. Деякі рулонні шпалери можуть мати незначні властивості звукопоглинання та термостійкості.

Європейські стандарти для настінних покриттів у рулонній формі, яких стосується цей документ і які містять додаткові визначення та вимоги до продукції, поширюються на наступні види:

- готові шпалери, настінні вініли та пластикові настінні покриття (EN 233);
- настінні покриття для подальшого оздоблення (EN 234);
- текстильні настінні покриття (EN 266);
- коркові рулони (EN 13085);
- міцні настінні покриття (EN 259-1).

Він також передбачає оцінку та перевірку сталості характеристик (AVCP) і маркування цієї продукції. Це не стосується настінних покриттів, головним призначенням яких є структурне або захисне.

У Німеччині запровадили знак якості шпалер RAL. Цей знак підтверджує відповідність продукції приписам, встановленим у європейських стандартах EN 233, EN 234, EN 259 та EN 266, а також відсутність шкідливих складових.

9. В ДСТУ EN 13300:2012 [15]. «Воднодисперсійні лакофарбові матеріали та системи покриттів для внутрішніх стін і стель. Класифікація» (EN 13300:2001, IDT) наведена загальна система класифікації воднодисперсійних матеріалів та систем покриттів, призначених для декорування та захисту нових і старих, раніше пофарбованих і нефарбованих поверхонь внутрішніх стін і стель.

10. Покриття для підлоги виконує найрізноманітніші функції – захист, декоративне оздоблення, формування певних характеристик приміщень. Сьогодні існує велика кількість покриттів для підлоги: тверда деревина, плитка, килими, лінолеум, ламінат, гумові мати, текстильні композитні покриття для підлоги тощо. Всі вони мають різні властивості, що обумовлює формування певних стандартів.

Широко затребуваним матеріалом являються керамічна плитка та керамограніт. Вони використовуються як захисне та декоративне

покриття для стін та підлоги. Для них існують наступні державні стандарти.

Стандартом ДСТУ Б В.2.7-282:2011 «Плитки керамічні. Технічні умови» (EN 14411:2006, NEQ) встановлено вимоги, класифікацію, характеристики і правила маркування керамічних плиток стандартного першого сорту, що виготовляються методами екструзії та напівсухого пресування. Він розроблений на основі EN 14411:2006 «Ceramic tiles-Definitions, classification, characteristics and marking» («Плитки керамічні. Визначення, класифікація, характеристики та маркування») з внесенням певних змін, враховуючих вітчизняну специфіку.

ДСТУ на керамічну плитку періодично оновлюється в пунктах стосовно певних показників, що наведені в 6141-91; 6787-2001; 13996-93.

Керамограніт, на відміну від керамічної плитки, з'явився на ринку оздоблювальних матеріалів порівняно недавно. Для нього на даний момент не розроблено нормативної документації, тому для визначення якості продукції використовують окремі вимоги діючих стандартів, зокрема наведений вище ДСТУ Б В.2.7-282:2011 та ДСТУ Б В.2.7-117-2002. Плитки керамічні для підлог. Технічні умови (60147). Останній документ розрахований на регламентацію технічних умов для неглазурованої і глазурованої керамічної плитки для підлоги. Ці стандарти у відношенні до керамограніту використовують скоріш як довідкові, оскільки керамограніт – це унікальний матеріал, що виготовляється за особливою технологією та перевершує керамічну плитку за технічними характеристиками.

На полімерні матеріали та вироби для підлоги розповсюджується ДСТУ Б В.2.7-159:2008 [16]. В ньому наведено їх класифікацію та основні характеристики, а також вимоги за основними показниками якості продукції. Безпеку регламентує Сан-ПиН 6027 А-91 «Санитарные правила и нормы применения полимерных материалов в строительстве. Гигиенические требования» (Санітарні правила і норми застосування полімерних матеріалів у будівництві. Гігієнічні вимоги).

Основними стандартами на дерев'яні покриття для підлоги є наступні: ДСТУ Б EN 13647:201X «Покриття дерев'яні для підлоги, панелі дерев'яні та обшивка. Визначення геометричних характеристик (EN 13647:2002, IDT) та ДСТУ Б EN 14342:201X «Підлоги дерев'яні. Характеристики, оцінка відповідності та маркування (EN 14342:2005+A1:2008, IDT).

ДСТУ Б EN 12058:2007 Вироби з природного каменю. Плити для підлоги і сходів. Вимоги (EN 12058:2003, IDT) встановлює вимоги до плоских плит із природного каменю, призначених для використання в якості матеріалу покриття підлоги і сходів.

Всі типи покриттів для підлоги підпадають під стандарт EN 16205:2013+A1: 2018 «Лабораторний вимір шуму при ходьбі по підлозі». В ньому наведений лабораторний метод вимірювання рівня шуму, який важливо врахувати при виборі покриття.

Формування нормативної бази пов'язано також з питаннями стандартизації, що існує в галузі дизайну та ергономіки. До них відноситься стандартизація антропометричних параметрів людини, про що вже говорилося вище (нормативні документи для розробки меблів). Антропометричні дані в даному випадку використовують для встановлення розмірів та форми виробів, якими людина користується в повсякденному житті. Їх урахування забезпечує досягнення психофізіологічного комфорту. Ці стандарти були сформовані як превентивні, що повинні були забезпечити захист людини від негативного впливу техніки та робочого середовища [17, с. 8]. Зараз виникла нагальна потреба перенести ці стандарти в сферу предметного дизайну, який «... поступово розширюючи ступінь свого впливу на об'єкт, перейшов від проектування естетичних характеристик до формування всього діапазону споживчих властивостей виробу» [17, с. 5]. Дизайн-проекування отримало наступну структуру: «потреба – функція – конструкція + технологія – форма» [17, с. 5]. Таким чином, при створенні виробу з певними характеристиками відбувається погодження проектних дій з вимогами чинних стандартів.

Міжнародні стандарти ISO стосуються загальних питань у проектуванні та створенні виробів, що використовуються в оздобленні інтер'єру. Вони стосуються питань екології, безпеки, якості продукції, організації всіх процесів:

– ISO 14001:2015 (IDT) Системи екологічного управління;

– ISO 9001 Системи менеджменту якості – встановлює критерії системи управління якістю;

– ISO 27001 Системи забезпечення інформаційної безпеки – сприяє безпеці таких даних, як фінансова інформація, інтелектуальна власність, відомості про співробітників або інформацію, надану третіми сторонами;

– ISO 45001 Система менеджменту охорони здоров'я та безпеки праці.

– ISO 50001 Системи енергетичного менеджменту.

Висновки. Стандартами, що діють на території нашої країни, є ДСТУ, які розроблені та затверджені згідно з українським законодавством. ДСТУ можуть бути як національними, і регіональними. Основа більшої частини Держстандартів України – це ГОСТи СРСР. Деякі з них так само діють і сьогодні у нашій державі.

Слід зазначити, що суто дизайнерський виріб, що не має функціонального навантаження, окрім естетичного, теоретично не повинен відповідати будь-яким нормам. Тим не менш, при використанні його в інтер'єрі, все ж таки потрібно дбати про його безпеку для людини та навколишнього середовища як при експлуатації, так і в процесі створення. В даному випадку річ йде про застосування екологічних матеріалів та технологій.

Якщо звернутись до ексклюзивних дизайнерських виробів, що стають акцентами в рішенні інтер'єру, можна побачити, що всі вони демонструють екологічну направленість. Це тренд, який в останні роки вийшов на перший план, і саме він став одним з основних мотивуючих факторів створення норм і стандартів безпеки предметного середовища. В сфері дизайну виробів для оздоблення інтер'єру стало «правилом гарного тону» враховувати виклики стійкого розвитку – енергозберігаючі технології, екологічні та вторинні ресурси та ін.

Крім того, для предметів функціональних (меблі, санітарно-технічне обладнання) важливим є відповідність антропометричним параметрам людини, що дозволить зробити їх безпечними та зручними у користуванні. Ергономічні стандарти також стосуються безпеки для людини.

Також, прогресуючою є тенденція узгодження державних стандартів з загальноприйнятими європейськими нормами.

У перспективі можна зазначити необхідність перегляду радянських ГОСТ, доповнення вже існуючих ДСТУ з урахуванням інновацій в сфері матеріалів та технологій в галузі предметного дизайну, перегляд їх відповідності міжнародним стандартам. Окремим напрямом дослідження може бути створення нової бази нормативів у дизайні виробів для оздоблення інтер'єрів, яка буде враховувати параметри, пов'язані не тільки з геометричними конфігураціями та технічними характеристиками матеріалів, але й з конструктивними, технологічними рішеннями самих виробів, особливостями їх використання. Також можна опрацьовувати розширення типології цих виробів, її деталізацією.

Література:

1. ГОСТ // LIGA 360. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/situation-doc/SX160029>
2. Міжнародна стандартизація та сертифікація. НВП ПОінт. URL: <http://nvppoint.com/uk/mizhnarodna-standartizatsiya-ta-sertifikatsiya/>
3. Мигаль С. Проектування меблів : навч. посібн. Львів : Світ, 1999. 216 с. с. 23 стандарти
4. Дячун З.Й. Конструювання меблів. Столи, стільці та крісла, меблі для відпочинку. Взаємозамінність, міцність. Частина 2. Київ : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2011. 482 с.
5. Маєвський В.О., Кійко О.А., Салапак Л.В. Технологія корпусних меблевих виробів : метод. посібн. Львів : НЛТУ України, 2010. 82 с.
6. ДСТУ ГОСТ 16371:2016 (ГОСТ 16371-2014, IDT) Меблі. Загальні технічні умови.
7. ДСТУ 2081-92 Деталі меблів. Терміни та визначення.

8. НОЙФЕРТ. Будівельне проектування. Книжкова Літера, 2017. 624 с.
9. ДСТУ Б В.2.5-59:2011 «Вироби санітарні керамічні. Загальні технічні умови»
10. ДСТУ Б В.2.5-12-98 (ГОСТ 30493-96) Обладнання будинків і споруд. Вироби санітарні керамічні. Типи та основні розміри
11. ДСТУ 17716. Дзеркала. Загальні технічні умови
12. ДСТУ 1982-97 Ковры и ковровые изделия украинские. Общие технические условия/
13. Шпалери. Технічні умови : ДСТУ ГОСТ 6810:2004 (ЕН 233-89). Київ. Держспоживстандарт України, 2004. 25 с.
14. ДСТУ ISO 14024 «Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та методи. URL: <https://www.ecolabel.org.ua/iso-14024-dstu-iso-14024>
15. ДСТУ EN 13300:2012 «Водно-дисперсійні лакофарбові матеріали та системи покриттів для внутрішніх стін і стель. Класифікація» (EN 13300:2001, IDT)
16. ДСТУ Б В.2.7-159:2008 «Матеріали та вироби полімерні для покриття підлог. Класифікація» (EN 685:1995, NEQ)
17. Дизайнерська діяльність: стандарти і розцінки: посіб. / В.О. Свірко, А.Л. Рубцов, О.В. Бойчук, В.М. Голобородько, О.П. Антоненко, В.М. Євсєєнко. Київ, 2013. 232 с.

References:

1. HOST // LIGA 360. – <https://ips.ligazakon.net/document/situation-doc/SX160029>
2. Mizhnarodna standartyzatsiia ta sertyfikatsiia // NVP POint. – <http://nvppoint.com/uk/mizhnarodna-standardizatsiya-ta-sertifikatsiya/>
3. Myhal S. (1999) . Proektuvannia mebliv: navch. posibn. Lviv: Svit,– 216 s. s. 23 standarty
4. Diachun Z.I. (2011). Konstruiuvannia mebliv. Stoly, stilsti ta krisla, mebli dlia vidpochynku. Vzaïmozaminnist, mitsnist. Chastyina 2. Kyiv : Vydavnychiy dim «Kyievo-Mohylianska akademiia», 482 s.
5. Maïevskiy V.O., Kiiko O.A., Salapak L.V. (2010). Tekhnolohiia korpusnykh meblevykh vyrobiv : metod. posibn. Lviv : NLTU Ukrainy, 2010. 82 s.
6. DSTU HOST 16371:2016 (HOST 16371-2014, IDT) Mebli. Zahalni tekhnichni umovy.
7. DSTU 2081-92 Detali mebliv. Terminy ta vyznachennia.
8. NOIFERT.(2017) Budivelnne proektuvannia. Knyzhkova Litera, 624 s.
9. DSTU B V.2.5-59:2011 «Vyrobny sanitarney keramichney. Zahalni tekhnichni umovy»
10. DSTU B V.2.5-12-98 (HOST 30493-96) Obladnannia budynkiv i sporud. Vyrobny sanitarney keramichney. Typy ta osnovny rozmyry
11. DSTU 17716. Dzerkala. Zahalni tekhnichni umovy
12. DSTU 1982-97 Kovry y kovrovyye yzdelyia ukraïnskye. Obshchyye tekhnicheskyye uslovyia/
13. Shpalery. Tekhnichni umovy : DSTU HOST 6810:2004 (EN 233-89). Kyiv. Derzhspozhyvstandart Ukrainy, 2004. 25 s.
14. DSTU ISO 14024 «Ekolohichni markuvannia ta deklaratsii. Ekolohichne markuvannia typu I. Pryntsypy ta metody. URL: <https://www.ecolabel.org.ua/iso-14024-dstu-iso-14024>
15. DSTU EN 13300:2012 «Vodno-dyspersiiny lakofarbovy materialy ta systemy pokryttiv dlia vnutrishnykh stin i stel. Klyasyfikatsiia» (EN 13300:2001, IDT)
16. DSTU B V.2.7-159:2008 «Materialy ta vyrobny polimerni dlia pokryttia pidloh. Klyasyfikatsiia» (EN 685:1995, NEQ)
17. Dyzaïnerska diïalnist: standarty i roztsinky : posib. (2013) / V.O. Svirko, A.L. Rubtsov, O.V. Boichuk, V.M. Holoborodko, O.P. Antonets, V.M. Ievsieienko. Kyiv. 232 s.